

Bertso urratuak

Ez dezagun poema zeru-zolan ixeki
kaio baten orrua edo txalupa baten gibel borobilla
edozein poema baiño ederrago direnean.

Poetari haurtzaroan diruaren kutizia, gezurrez, kendu zioten
bai zekiten jakin ideia hutsa zein mixerablea den.
Baiña nik diot:

Gure poemaren egia odolarekin ziurtatzen ez badegu
grazirik gabeko pailazoak gerala.

Poetak ez badu bere indarrez
ezaren barrunbea aztertzen,
zein ausartuko da usteldurikako egiak
argitara ematen?
Baiña León Felipe-k dio:

Gizonen seaska ipuiz eragiten dutela...
gizonen negarra ipuiz estaltzen dutela...

Zeiñeri ez zaio laket esatea:
Ni poeta arlote bat naiz, poeta baserritarra;
ta pinpilinpauxaren milla koloreak besterik ez dut ezagutzen
ta nere hiztegiko hitz itsusienak "arrosa" ta "krabeliña" dira.
Baiña nik diot:

Zalduntxoan oiñordea herriarena ez den artean
ez dudala sinestuko zalduntxoan sasi-ipuien.

Gure hiztegitik zenbait hitz doaz,
eta orain ez dira ezer ez bada
memoria desmemoriatu baten oroitzapen gazigeza.
Bainan euskeltzaleak balekitez aberatsegia dela
hizkuntzarik txiroena ere
gure sakelean daramagun istori apurtu hau
kontatzeko!

MIKEL LASA.

“Gaur ideki diet itxasoari ta haizeari leihoa“ (1)

Edertasun billuzia zein izugarria den!
Ipar aldera igesik doan itxas-bazterraren linea,
negua maite duten hegazti gris haundien hegada,
Eguzki-begi-haundia ugartearen gainean.

Gizon berriaren paradisua goiz-alba da
ta enegan dagoen aingeru garbi ikaragarriak
birrindu-zorian dauka arratsaldeko jainko-beltza.
Gizon berriaren letaniak kantatzera noa,
milla gauza umillen dizdira izkutuan:
nere ezpafietan daramadan basa-krabeliña,
haitz-zuloetan dantzan darabillan ur berdea
ta nere gelako egunaren zazpi argi diferenteak.

Gizon berriaren ailleluya kantatzera noa:
Hainbeste ontzi nere begietako itxasoan,
hainbeste metal-soiñu hurrutitik, karraxiak albotik,
hainbeste burni guratzatu, hain estruktura egokiak,
nere oiñ-azpiko lurra gotortzen ari direnak.
Ta ororen gaiñetik eguzki-begi-haundia
egia agirian ipintzen
munduko i petral ororen gaiñean puntua ipintzen.

Oi egunen batean ausartuko bailtz gizona,
ze indarra, nolako seriotasun ikaragarria bere maitasunean,
gorputz ahuldu hori libertatuko garaiean!
Egun hartan hibai bat eta ispillu bat izanen naiz
eta Adanek gauza guziera izen berri bat
ezarri zien moduan
nik gauza zahar eta aintziñeko hil guziera
izenak kenduko dizkiet,
gauza hutsak, soillak izan ditezen.
Orduan gizonak eta harriak berriro pakeak eginen dituzte
eta laiño gorritua, eguzki hildua,
herdoiaren kolore errebelatua (behin gizonaren esperantza)
hibaiaren kantsazioan islatuko dire
ta nere animaren egonarrria ta esperantza izanen dire.

MIKEL LASA.

(1) León Felipe.